

[Indenrigsministeren]

mandat og valgtidspunkt. Må jeg sige, at det agter jeg ikke at beskæftige mig med; det forekommer overhovedet ikke i lovforslaget, og regeringen er realistisk på det område, det har vi sagt i vores fremsættelse af forslaget.

Dette forslag drejer sig udelukkende om, at man skal opfylde en forpligtelse, som følger af tilslutningen til fællesmarkedet og af en folketingsbeslutning fra december 1975. Så enkelt er det. Denne folketingsbeslutning pålægger indenrigsministeren at fremsætte et lovforslag om, hvordan man kan afholde valg til fællesmarkedet. Så enkelt er det også dér. Det er ikke et spørgsmål for eller imod fællesmarkedet, det er et spørgsmål om at opfylde de forpligtelser, som følger af tilslutningen til fællesmarkedet.

Må jeg sige til hr. Tang Sørensen, at opgivelsen af dobbeltmandat, som jeg nævnte før, udelukker ikke, at man samtidig kan være medlem af folketinget og af Europa-Parlamentet fremtidig, men det er ikke ønskværdigt.

Hr. Tang Sørensen var inde på, at der ikke skulle være en særlig repræsentation for Grønland. Hvis ikke vi gør noget sådant, har vi ingen jordisk chance for at sikre, at Grønland bliver repræsenteret, og må jeg i samme forbindelse sige til Grønlands repræsentant, hr. Lars Emil Johansen, der sagde, at der var tale om injurier over for Grønland, at det er en venlighed over for Grønland, og når landsrådet principielt har givet sin tilslutning, kan vi ikke andet end have grund til også at søge en repræsentation gennemført for Grønland.

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt der skulle være 62.000 underskrifter. Lad mig gøre opmærksom på, at overførte vi reglerne for folketingsvalg til valg til EF-Parlamentet, skulle der være 200.000 underskrifter, og det har vi fundet var alt for meget. At mene, at man kan nøjes med 17.000 underskrifter, må jeg nok sige er lidt naragtigt, men det er noget, vi er parat til at tale om i udvalget, hvor der er mange tekniske ting, vi i øvrigt skal komme ind på.

Må jeg sige til hr. Kofoed, der var inde på mine bemærkninger om et stiltiende samtykke, at det er en fast statsretlig praksis, at lovgivning, som gennemføres til opfyldelsen af internationale forpligtelser, anses for at være et stiltiende samtykke til ratifikationen. Der er altså intet mærkeligt eller hemmeligt ved

denne praksis, og det vil jeg gerne sige også til andre ordførere, som har taget den samme idé op, men ikke på samme baggrund som hr. Kofoed.

Jeg er enig med flere af ordførerne i, at et af de store problemer omkring repræsentationen til fællesmarkedet er, hvordan man får mulighed for at have en direkte forbindelse med disse repræsentanter, men det tilkommer ikke indenrigsministeren at klare det. Det tilkommer nok folketinget, måske gennem en særlig lovgivning.

Må jeg sige til hr. Stetter, som var inde på spørgsmålet om, at man ikke skulle have mulighed for at vælge uden for folketinget, at vi har ment, der skulle være en sådan mulighed. Det er en af de ting, vi selvfølgelig må drøfte videre i udvalget, men ud fra de bemærkninger, der er faldet her fra ordførerne, har jeg en fornemmelse af, at der er flertal for, at også andre end folketingets partier skal kunne opstille til et EF-valg.

Hr. Stetter var inde på spørgsmålet om, at man så vidt muligt skulle anvende bogstaverne for partierne. Det er nøjagtig den samme tekst, der er anvendt i folketingsvalgloven, og jeg kan forsikre hr. Stetter for, at det konservative folkeparti nok skal få sit rigtige bogstav; det skal socialdemokratiet og andre her i salen repræsenterede partier også nok.

Med hensyn til stemmesedlen. Indenrigsministeren har jo med folketingets samtykke fået bemyndigelse til at undlade at opføre navnene på selve stemmesedlen, når den bliver helt u håndterlig – det gælder for kommunalvalgene – så jeg skulle ikke have noget imod, om folketinget havde så meget tillid, at man også i denne henseende gav en bemyndigelse, uden at den dermed skal misbruges. Man har jo mulighed for at oplyse om kandidaternes navne på anden måde end ved at trykke dem i 3 millioner eksemplarer på nogle stemmesedler, som bliver meget store.

Hr. Erhard Jakobsen var inde på spørgsmålet om muligheden for, at det nationale mindretal i Sønderjylland kunne få en særstilling. Jeg tror, jeg må bedrøve hr. Erhard Jakobsen, der også ved det på forhånd, med, at det er der bestemt ikke nogen mulighed for. Jeg tror ikke, at man med rimelighed, trods al sympati for det nationale mindretal i Sønderjylland, kan sammenligne det med Grønland og Færøerne.